

ret, og det er en betydelig Forskel fra Venstres Forslag; der jo, som jeg sagde før, undtager en hel stor Samfundsklasse.

Den anden Forskel, som der er mellem Venstres Forslag og Ændringsforslaget, er, at dette ikke fordrer direkte Bidrag til Kommunen. Jeg kan ikke forstaa, at Venstre efter de Oplysninger, der ere fremkomne i den senere Tid, fremdeles kan sætte den direkte Ydelse til Kommunen som Betingelse for kommunal Valgret. Som Forholdene have udviklet sig, i alt Fald for en stor Mængde Købstæders Vedkommende, er det jo faktisk blevet saadan, at de vedkommende Ligningskommissioner undtage, jeg havde nær sagt, hvem de ville, fra at svare kommunal Skat, og paa den Maade miste de paagældende Personer ogsaa deres kommunale Stemmeret. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at fremhæve, hvordan man i dette Forhold bærer sig adovre i Aalborg, og jeg maa her tillade mig at fremdrage noget, der har fundet Sted i Efteraaret ved den almindelige Ligning. Der har Ligningskommissionen undladt at opføre mange. Hvor mange ved man jo ikke, men der fremkom vistnok et Par hundrede Klager over ikke at være optaget paa Skattelisterne. Af disse ca. 200 Klager bleve alene de 176 Klager ekspederede gennem den socialdemokratiske Vælgerforening, saa de Herrer Medlemmer ville se, at det fortrinsvis var gode Socialdemokrater, som ikke bleve optagne paa Skattelisterne. Nu udtalte ved dette Lovforslags 1ste Behandling den højtærede Indenrigsminister — det blev for Resten vist temmelig almindelig udtalt her — at for saa vidt en Beboer i en Kommune selv ønskede at betale Skat, maatte dette ikke formenes ham. Men ikke desto mindre har man ovre i Aalborg ikke villet optage alle disse Mennesker, som meldte sig frivilligt til at betale Skat, og som naturligvis hovedsagelig meldte sig for derved at faa kommunal Valgret. Af de omtrent 200 Klagere optog man kun de 80, og paa denne Maade blev der ganske sikkert udelukket over 100 Socialdemokrater fra kommunal Stemmeret. Det er højt mærkelige Principper, man er gaaet frem efter ved Udelukkelsen af Skatteydere og derved altsaa ogsaa af kommunale Vælgere. Jeg skal nævne, at der blandt dem var Folk i selvstændig Stilling, saaledes f. Eks. en Mand, der ernærede sig som Vognmand. Han har opgivet sit aarlige Overskud til medlem 1,300 og 1,400 Kr. Det er ganske vist ikke noget stort Beløb, men det er dog saa stort, at man nok skulde synes, at

der deraf kunde svares et lille direkte Bidrag til Kommunen, og naar Manden selv mente, at han havde Raad til at betale, skulde man tro, der ikke kunde være noget i Vejen fra Ligningskommissionens Side, men ikke desto mindre nægtede man at optage ham paa Skattelisten. Paa samme Maade har man udelukket en Del Arbejdere, der tjene 800—900 à 1,000 Kr. om Aaret, og hvoriblandt der er Ejere af et Hus i en anden Kommune eller Folk, som ved Siden af deres egen Indtægt have en lille Handel hjemme, og som, naar de regne det hele sammen, have haft en Indtægt af 12—1400 Kr. Den Indstilling, som Ligningskommissionen affattede, blev fremlagt i Byraadet, og jeg tillod mig da at gøre Indsigelse mod Ligningskommissionens Optræden. Jeg anførte som Støtte for mit Anbringende den højtærede Indenrigsministers Udtalelse her ved denne Sags første Behandling, men man svarede mig, at Ministerens Ord vare jo ikke Loven, og man rettede sig efter den Lov, man havde. Det vil sige, man fortolkede den Lov, man havde. I den staar der nemlig disse Ord, at en Beboer skal sættes i Skat efter hele sin økonomiske Stilling, og lige forud for denne Sætning staar der, at enhver skal optages paa Ligningen, men ikke desmindre fortolkede man dette saaledes, at man kan udelukke enhver, som man ikke finder velhavende nok eller ikke kvalificeret eller egnet nok til at betale Skat. Hvis man bibeholder det nuværende, at den kommunale Valgret betinges af et direkte Bidrag til Kommunen, er jeg bange for, at vi skulde komme ind paa akkurat de samme Forhold for Eftertiden, som vi ere inde paa nu, nemlig at Ligningskommissionen eller de paagældende Institutioner, som have med denne Sag at gøre, kunne udelukke en hel Mængde Borgere og Borgerinder fra at blive opførte paa Skattelisten og altsaa derved fratage dem deres kommunale Valgret.

Det ærede Medlem fra Fredensborg (J. Hage) udtalte sig i Dag, forekommer det mig, meget anerkendende om Socialdemokratiet, ihvorvel det ærede Medlem jo ganske vist mente, at Socialdemokratiet i og for sig var en stor Fare, ikke alene for Byerne, men ogsaa ude omkring i Landkommunerne. Men jeg kan dog ikke se andet i hans Udtalelser, end at de vare en Anerkendelse til Socialdemokratiet for det udmærkede planmæssige Arbejde, som dette Parti udfører. Det ærede Medlem synes imidlertid baade i Betænkningen og ifølge sine Udtalelser her at have en stor Skræk